

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Potopnîc Nicolae și de către avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatului Potopnîc Nicolae, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui

*Potopnîc Nicolae XXXXX, născut la
XXXX, originar și domiciliat în XXXXX*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 13.11.2018 – 10.01.2019;

Instanța de apel: 21.01.2019 – 12.03.2019;

Instanța de recurs: 02.09.2019 – 03.03.2020;

Instanța de apel: 07.07.2020 – 23.09.2020;

Instanța de recurs: 11.12.2020 – 02.06.2021.

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău sediul Centru din 10 ianuarie 2019, cauza fiind judecată în procedura prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul *Potopnîc Nicolae XXXXX*, a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita o anumită activitate legată de circulația drogurilor pe un termen de 2 ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) an.

Demersul acuzatorului de stat privind compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 1 680 lei pentru efectuarea Raportul de constatare tehnic-stiințific nr. 34/125/1-R-4591 din 17 octombrie 2018, a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță, *în fapt*, a reținut că Potopnîc

Nicolae, acționând cu scop de consum, în circumstanțe necunoscute, a intrat în posesia unui pachet de tip zip-lock, în care se afla o substanță de culoare galbenă, uscată și mărunțită, care avea un miros specific, pe care a păstrat-o asupra sa, până la data de 02.10.2018, aproximativ la orele 22:00, când, în timp ce se afla pe XXXXX, angajații BRO a INP a IGP, implicați în serviciul diurn și întrebându-l dacă are asupra sa substanțe interzise, ultimul a predat benevol un pachet de hârtie în care se afla o substanță de culoare galbenă-verde, care avea un miros specific.

Conform Raportului de constatare tehnico-științific nr. 34/125/1-R-4591 din 17 octombrie 2018 s-a stabilit că masa vegetală uscată, de culoare galbenă, predată benevol de către Potopnîc Nicolae la 02 octombrie 2018, reprezintă produs etnobotanic, care conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, cu masa 1,63 gr.

Conform informației prezentate de IMSP Dispensarul Republican de Narcologie cu nr. 01-12/632 din 18 aprilie 2017 substanța MDMB(N)-2201 reprezintă analog al substanței stupefiante AB-PINACA-CHM, inclusă în Tabelul 1, Lista 2 aprobate prin Hotărâre Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004.

Conform listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006 (poziția 187) cantitățile substanțelor nominalizate constituie proporții deosebit de mari.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, *în drept*, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, adică *păstrarea drogurilor, fără scop de înstrăinare, săvârșite în proporții deosebit de mari*.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia în partea respingerii demersului privind încasarea cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care, să fie dispusă încasarea din contul inculpatului Potopnîc Nicolae în beneficiul statului suma de 1 680 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

În motivarea apelului a invocat că, sentința primei instanțe este neîntemeiată în partea respingerii cerinței privind încasarea cheltuielilor judiciare, afirmând că urmărirea și judecarea unei cauze penale implică cheltuieli pentru întocmirea și transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor și conservarea mijloacelor materiale de probă, cu retribuirea apărătorilor, precum și cu orice alte cheltuieli necesare normalei desfășurări a procesului penal.

În cheltuielile ocazionate de administrare a probelor se includ și sumele pentru retribuirea cuvenită experților și interpreților pentru serviciul care l-au adus justiției. Spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sînt avansate de către reclamant, prin plata taxei de timbru, la introducerea acțiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciară se desfășoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sînt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în fața căruia se află cauza penală.

La caz, a mai notat că suportarea de către organul de urmărire penală a unor cheltuieli

judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Cheltuielile judiciare sânt imputabile celui condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2019, a fost respins ca nefondat apelul, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat, întrucât aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În continuare, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate a remarcat că, prima instanță întemeiat a respins solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul lui Potopnîc Nicolae a cheltuielilor de judecată în legătură cu efectuarea raportului de constatare tehnico-științific.

Totodată, instanța de apel a remarcat că, acestea sânt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

Reiterând dispozițiile art. 227, 229 Cod de procedură penală, precum și prevederile art. 2, 75 al Legii nr. 68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, instanța a relevat că raportul de constatare tehnico-științific a fost ordonat de către organul de urmărire penală în vederea stabilirii dacă obiectele depistate la inculpatul Potopnîc Nicolae conțin substanțe narcotice sau psihotrope, în urma săvârșirii infracțiunii de către inculpat, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sânt puse în sarcina acuzării.

Mai mult, instanța de apel a opinat că cheltuielile pentru efectuarea expertizei judiciare la caz, sânt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și că acestea sânt trecute, de fapt, în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatului, or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe, ce vizează infracțiunea comisă și identitatea făptuitorului.

5. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel din 12 martie 2019 a fost contestată cu recurs ordinar de către *procuror*, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea cheltuielilor judiciare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă încasarea din contul inculpatului Potopnîc Nicolae, în beneficiul statului suma de 1 680 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, decizia instanței de apel în partea ce ține de

soluția dispusă pe caz cu privire la cheltuielile judiciare suportate la efectuarea expertizei pretinse din contul inculpatului este neîntemeiată și contrară normelor procesuale, instanța neargumentat respingând solicitarea acuzării de a fi încasate de la inculpat cheltuielile suportate.

În acest sens, s-a invocat că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că, prin modificările operate în Codul de procedură penală în vigoare din data de 09.02.2018, legislatorul a exclus prevederile art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală și deci, norma legală care instituia obligația statului de a suporta cheltuielile pentru efectuarea expertizelor în cauzele penale a fost exclusă.

Faptul că statul deja nu mai are obligația imperativă de a suporta acele plăți la efectuarea expertizelor în cauzele penale, luat în coraport cu dispoziția art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, constituie temeiul ce impune suportarea cheltuielilor de judecată pretinse de la inculpat.

Suplimentar, acuzarea a remarcat că faptele au fost comise de către Potopnîc Nicolae la data de 02.10.2018, adică după modificarea prevederilor art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, ceea ce impunea instanțelor de judecată obligația de a aplica legea penală în vigoare la momentul examinării cauzei penale.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 03 martie 2020 recursul declarat a fost admis, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2019 în partea cheltuielilor judiciare și dispusă rejudecarea cauzei, în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, celelalte dispoziții au fost menținute fără modificări.

6.1. Pentru a se pronunța asupra soluției adoptate, instanța de recurs a relevat că la soluționarea chestiunii cu privire la încasarea sau neîncasarea din contul inculpatului Potopnîc Nicolae a cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu efectuarea expertizei judiciare, instanța de apel, făcând trimitere la prevederile art. 229 alin. (1), (3), 227 alin. (3), 143 Cod de procedură penală, art. 2, 75 alin. (3) al Legii nr. 68 din 14.04.2016 *Cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar*, a omis faptul că prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018 (*publicată în Monitorul Oficial cu nr.40- 47 art.108 din 09.02.2018*), a fost abrogat alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Deci, reieșind din concluziile expuse de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a conchis că aceasta, prin menținerea sentinței, nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile legislației procesual penale, admitând astfel erori grave de drept, la soluționarea chestiunii privind cheltuielile judiciare din prezenta cauză penală.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2020, apelul procurorului a fost admis, cu casarea parțială a sentinței în partea cheltuielilor judiciare, și pronunțarea unei noi hotărâri în acea parte prin care, s-a încasat în beneficiul statului din contul inculpatului Potopnîc Nicolae XXXXX cheltuielile judiciare în mărime de 1 680 (una mie șase sute optzeci) lei.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

7.1. În argumentarea hotărârii pronunțate, instanța de apel a constatat că în prezenta cauză penală au fost suportate cheltuieli judiciare în sumă de 1 680 lei, pentru efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-4591 din 17.10.2018 (f.d. 12-15).

În acest sens, instanța de apel a subliniat că urmărirea și judecarea unei cauze penale ocazionează efectuarea de cheltuieli pentru întocmirea și transmiterea actelor de procedură, pentru administrarea probelor și conservarea mijloacelor materiale de probă, cu retribuirea apărătorilor, precum și cu orice alte cheltuieli necesare normalei desfășurări a procesului penal. În cheltuielile ocazionate de administrarea probelor se includ și sumele pentru retribuirea cuvenită experților și interpreților pentru serviciul care l-au adus justiției.

Efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o. Drept urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională.

Obligația inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală și integrală, întrucât săvârșirea unei infracțiuni atrage în mod inevitabil desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligația de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată și partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli; de asemenea, obligația de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanță.

Generalizând asupra celor consemnate mai sus, instanța de apel a conchis că solicitarea acuzatorului de stat referitoare la încasarea din contul inculpatului Potopnîc Nicolae a cheltuielilor judiciare în sumă de 1 680 lei este întemeiată, or, în conformitate alin. (1) art. 229 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului, iar la data efectuării raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-4591 din 17.10.2018, a fost abrogată dispoziția legală, care reglementa faptul că „*plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat*” - Legea RM nr. 316 pentru modificarea și completarea unor acte legislative din 22.12.2017, **în vigoare din 09.02.2018.**

În coraport cu modificările menționate *supra* și în temeiul art. 3 alin. (1) Cod procedură penală, instanța de judecată aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei penale.

Cu referire la alegațiile inculpatului Potopnîc Nicolae despre incapacitatea acestuia de plată a cheltuielilor judiciare, instanța de apel nu le-a reținut ca fiind întemeiate, deoarece la materialele cauzei nu au fost administrate careva probe concludente, care să confirme faptul că plata cheltuielilor judiciare este în măsură rezonabilă de a influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea inculpatului, din care motive, instanța de apel în temeiul art. 229 alin. (1) Cod procedură penală, a pus în sarcina inculpatului obligația de a suporta plata cheltuielilor judiciare în mărime de 1 680 lei, în legătură cu efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-4591 din 17.10.2018.

8. Legalitatea și temeinicia deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2020 este contestată cu recurs ordinar de către:

- *avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatului Potopnîc Nicolae*, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. Apărătorul susține că instanța de recurs a casat decizia instanței de apel anterioară și a remis cauza penală la rejudecare din motiv că hotărârea, în partea ce ține de respingerea apelului acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare, nu era motivată sub aspectul dat, dar și pentru că instanța de apel nu a luat în considerare că la data când a fost dispusă efectuarea expertizei a fost abrogată legea care excludea obligația inculpatului privind achitarea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare. De asemenea, se afirmă că instanța de apel nu a ținut cont de caracteristica inculpatului, de faptul că acesta la momentul comiterii infracțiunii avea vârsta de 18 ani, nu activează și nu are un serviciu, respectiv nu dispune de mijloacele financiare necesare pentru recuperarea cheltuielilor judiciare;

- *inculpatul Potopnîc Nicolae*, care fără a invoca vreun temei pentru recurs din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie eliberat de plata cheltuielilor judiciare, pe motiv că nu dispune de resurse financiare, având-o la întreținere pe mama sa bolnavă.

8.1. Procurorul de nivelul Curții Supreme de Justiție a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, solicitând inadmisibilitatea acestora, deoarece criticile invocate de recurenți sânt lipsite de temeiuri legale.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sânt inadmisibile, pentru următoarele considerente.

9.1. Soluția de inadmisibilitate a recursului declarat de către avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatului Potopnîc Nicolae se întemeiază, *în drept*, pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sânt subsecvente circumstanțelor cauzei, sau când argumentele formulate de recurent sânt nefondate.

Reieșind din criticile expuse de recurent se constată că, în esență, acesta contestă decizia instanței de apel pe motiv că instanța ierarhic inferioară neîntemeiat și fără o motivare

corespunzătoare a dispus încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului Potopnîc Nicolae.

Însă, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal reține că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelului declarat de procuror, casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri.

La acest capitol, instanța de recurs notează că, la caz, sînt călăuzitoare prevederile art. 143 Cod de procedură penală, întrucît expertiza judiciară formează obiectul cheltuielilor judiciare.

În alți termeni, alin. (1) art. 229 Cod de procedură penală, potrivit căruia „Cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului” reprezintă norma generală, iar art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală reprezintă norma specială, **care anterior**, pînă la intrarea în vigoare a Legii nr. 316 din 22.12.2017, avea următorul cuprins: „Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.”

Ulterior, odată cu intrarea în vigoare a legii nominalizate, la data de 09.02.2018, alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală a fost exclus, și deci, rezultă că plata expertizelor judiciare nu se mai efectuează din contul mijloacelor bugetului de stat.

Subsidiar, alin. (3) art. 229 Cod de procedură penală stipulează că „ Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor”.

Din sensul juridic al normei reținute supra, se desprinde regula generală potrivit căreia plata cheltuielilor judiciare este pusă în sarcina condamnatului, iar după caz, când plata cheltuielilor judiciare poate afecta situația materială a persoanelor care se află la întreținerea condamnatului, acesta poate fi eliberat de această plată, și doar atunci, cheltuielile judiciare sînt trecute în contul statului. În acest sens, instanța de apel corect a făcut mențiunea că scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să reprezinte excepția, dar nu regula.

Nu în ultimul rînd, Colegiul penal atestă faptul că instanța de apel s-a expus asupra inopotenței de a lăsa cheltuielile vizate în contul statului, pe motiv că *la materialele cauzei nu au fost administrate careva probe concludente, care să confirme faptul că plata cheltuielilor judiciare este în măsură rezonabilă de a influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea inculpatului* (f.d. 155, vol. I) și deci, nu poate fi considerată ca fiind întemeiată critica potrivit căreia instanța de apel nu și-a motivat soluția privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, or, în cadrul judecării cauzei nu au fost administrate careva probe ce ar dovedi împrejurările ce vizează imposibilitatea de plată a inculpatului, după cum pledează apărătorul.

Așadar, se constată că alegațiile recurentului formulate în legătură cu presupusa eroare ce vizează încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului nu au suport probator, fiind

considerate declarative. Din considerente expuse mai sus, recursul declarat de apărătorul Danciuc Ghenadie se declară inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9.2. Cu referire la cererea de recurs depusă de către inculpatul Potopnîc Nicolae, instanța de recurs consideră necesar de a menționa că potrivit dispoziției art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform prevederilor art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este declarat peste termen.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, termenul de atac cu recurs a deciziei instanței de apel este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Colegiul penal reține că recursul nominalizat a fost declarat la data de 14.01.2021, iar decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată la data de 21.10.2020, adică peste termenul legal prevăzut de lege.

În această ordine de idei, Colegiul penal statuează că termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

De asemenea, Colegiul penal reține și jurisprudența CtEDO în hotărârea pronunțată în cauza *Bodiu vs. Republica Moldova din 18 iunie 2019 (cererea nr. 7516/10)*, în care Curtea a statuat că admiterea cererii de recurs după o perioadă de timp considerabilă și în absența oricărei explicații plauzibile cu privire la motivul pentru care partea s-a aflat în imposibilitate de a se adresa mai devreme, s-a soldat cu ignorarea unui întreg proces judiciar, și în consecință s-a constatat încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6§1 CEDO.

În această ordine de idei, Colegiul penal statuează că termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Luând în considerare cele reținute *supra*, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpatul Potopnîc Nicolae, pe motiv că este depus peste termenul legal.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Potopnîc Nicolae și de către avocatul Danciuc Ghenadie în numele inculpatului Potopnîc Nicolae împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Potopnîc Nicolae XXXXX*. Recursul ordinar al inculpatului Potopnîc Nicolae – pe motiv că este declarat peste termen, iar recursul ordinar al avocatului Danciuc Ghenadie – pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la *08 iulie 2021*.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan